

ת"פ (חיפה) 53492-04-24 - מדינת ישראל נ' מור בן דהן

ת"פ (חיפה) 53492-04-24 - מדינת ישראל נ' מור בן דהן מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 53492-04-24

מדינת ישראל

נגד

מור בן דהן

בית המשפט המחוזי בחיפה

[11.12.2024]

כבוד השופט נתנאל בנישו

ע"י ב"כ עוה"ד אביבית קבדה

ע"י ב"כ עוה"ד אסף צברי

גזר דין

ההרשעה

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, ביום 17.04.2024, בסמוך לשעה 21:00, ירד הנאשם בגרם מדרגות בסמוך למקום מגוריו בעיר חיפה. מולו עלה המתלונן. כאשר ראה הנאשם את המתלונן הנושא על גופו נרתיק ובו טלפון נייד החליט לשדוד אותו. לשם מימוש תוכניתו, פנה הנאשם אל המתלונן, הצביע על הנרתיק וצעק כי הטלפון גנוב. מיד לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלונן בפניו באמצעות אמת זרועו הימנית. כתוצאה מכך נבהל המתלונן, הוציא את הטלפון מהנרתיק ואחז אותו בידו. בשלב זה, הכה אותו הנאשם פעם שנייה בפניו באמצעות אמת זרוע ימין. המתלונן, שפחד מהנאשם, נאלץ למסור לו את הטלפון, והנאשם נמלט מהמקום כשהטלפון בידו. הראיות והטיעונים לעונש

בפתח טיעוניה לעונש, הגישה ב"כ המאשימה את תדפיס הרישום הפלילי של הנאשם. מעיון בתדפיס עולה כי לחובת הנאשם הרשעה אחת, משנת 2018 בגין תקיפה, היזק לרכוש במזיד, איומים והפרת הוראה חוקית. בשל האמור, הוטלו עליו 11 ימי מאסר כימי מעצרו, לצד מאסר מותנה. עוד צוין ברישום הפלילי כי בשנים 2006-2008 נפתחו נגד הנאשם שבעה הליכים משפטיים, בגין עבירות שונות הקשורות לסמים, תקיפה, איומים ורכוש, אשר כולם נסגרו בשל היעדר יכולתו של הנאשם לעמוד לדין עקב מחלת נפש.

כמו כן, הוגשה לעיוני הצהרת המתלונן, נפגע העבירה, בה ציין כי הותקף בצורה אלימה והטלפון הנייד שלו נשדד. לדבריו, האירוע גרם לו "כאבים, פחד, בושה ועוגמת נפש רבה מלבד האובדן של הטלפון". המתלונן הוסיף כי הוא דורש פיצוי כספי, וכן שהנאשם ישולב בתוכנית שיקום על מנת שלא יפגע באנשים נוספים.

במסגרת הראיות לעונש של ההגנה, שמעתי את אמו של הנאשם, אשר אף הגישה את דבריה בכתובים. האם תיארה ברגישות רבה את מסלול חייו של הנאשם, בן הזקונים, אשר בצעירותו היה ספורטאי מצטיין ותלמיד בעל הישגים נאים. האם מסרה כי החל מגיל 16 חלה הדרדרות במצבו של הנאשם, אשר הובחן כסובל מ-OCD קשה, שכלל התנהגויות "מוזרות" כדבריה, חרדה ועריכת טקסים חוזרים ונשנים. על רקע האמור, הפך הנאשם ללעג בעיני חבריו והחלו הסתבכויותיו, כאשר הוא התוודע לעולם הסמים. האם תיארה כי הנאשם אושפז מספר פעמים בבתי חולים לבריאות הנפש ואף עבר גמילה מסמים. לדברי האם, על אף קשיו האמורים, הנאשם השלים בגרויות, רכש מקצוע ושירת בשירות לאומי. עוד מסרה האם כי לפני כשנתיים חלתה בסרטן והנאשם עזר לה מאוד בכל תחום. האם תיארה כי למרבה הצער הנאשם נקלע לתאונת דרכים, ואירוע זה עורר אצלו בשנית חרדות ומצבו הנפשי הורע שוב. כתוצאה מכך, חזר לעשות שימוש בסמים. האם מסרה כי עקב העובדה שהנאשם סובל מתחלואה כפולה יש קושי לאתר עבורו מסגרת לגמילה.

באשר לאירוע המתואר בכתב האישום, מסרה האם כי באותו זמן הנאשם היה במצוקה הכי קשה שהיא הכירה. באותו יום הוא צרח, היכה את עצמו והתפלל למות. על רקע זה, התקשרה האם למשטרה, מתוך רצון למנוע מהנאשם ליטול את חייו. אלא שבטרם הגיעו השוטרים, ביצע הנאשם את העבירה. האם ציינה כי על אף מצוקתו ועל אף השימוש בסמים, הנאשם מעולם לא גנב ממנה או מאחרים כספים, ותמיד כיבד את סביבתו. האם הוסיפה כי בתום שמונה חודשי מאסר, מצבו של הנאשם הוטב. הוא גם נגמל מסמים בכוחות עצמו ונראה כי מצבו הנפשי השתפר.

על רקע כל האמור, ביקשה האם להתחשב בבנה ולאפשר לו לחזור ולקיים את חייו בצורה נורמטיבית ככל האפשר. בנוסף, הסנגור הגיש לעיוני דו"ח סוציאלי מיום 15.05.2024, שנערך על ידי מנהלת קבוצת "קידום", המפעילה דיור מוגן באזור חיפה. בדו"ח צוין כי הנאשם מתמודד עם תחלואה כפולה - סכיזופרניה, והתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים. הוא החל לקבל שירותי דיור מוגן בשנת 2021, ואף טופל ביחידה להתמכרויות וסיים את טיפולו בהצלחה. בדו"ח צוין עוד כי הנאשם עבד ותיפקד בתחומי חיים שונים, נטל טיפול תרופתי כנדרש והתרחק מחומרים משני תודעה במשך מספר שנים. עוד תואר כי לאחר עזיבת הדירה הקבוצתית, חזר הנאשם להשתמש בסמים. לאחר מכן, נעשו ניסיונות לשלבו במספר מסגרות מתאימות, שלא הסתייעו. עורכת הדו"ח מציינת בסוף דבריה כי היא מאמינה ביכולתו של הנאשם לעשות תהליך משמעותי ולשמור על ניקיון משימוש בחומרים, כשלצורך זה הוא זקוק למסגרת שתסייע לו. עוד ציינה עורכת הדו"ח כי משפחתו של הנאשם תומכת ותוכל לסייע לו בכל הנדרש כדי שהוא יעלה על דרך המלך.

בנוסף על דוח זה, הציג בפניי הסנגור הודעה על קבלת הנאשם לקהילה שיקומית בשם "רוח מדבר" (מכתב קבלה מיום 31.07.2024).

בטיעוניה לעונש ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בין היתר הפגיעה בכבוד האדם, בקניינו וכן בתחושת הביטחון האישי והציבורי.

באשר לנסיבות העבירה, הדגישה באת כוח המאשימה את הכאתו של קורבן העבירה, את חומרת המעשה, והעובדה כי הנאשם בגיר ולא היה קרוב לסייג לאחריות פלילית בעת ביצוע העבירה.

עוד ציינה התובעת כי הנאשם ביצע את עבירת השוד על רקע כלכלי או לאור התמכרותו לסמים, אך הדבר אינו מפחית מחומרת מעשיו ואינו מהווה נסיבה מקלה.

באשר למקום ביצוע העבירה, ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בגרם מדרגות, מקום בעל פוטנציאל נזק חמור, כאשר אך בנס לא נגרם לקורבן העבירה נזק רב יותר.

בהתייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, התובעת ציינה כי על אף הרקע הנפשי שלו, הוא הבין את מעשיו היטב. התובעת טענה עוד לא התבקש קבלת תסקיר, כאשר הדו"ח הסוציאלי שהוגש מטעם ההגנה הינו חוות דעת פרטית, לה יש לתת משקל בהתאם. בהתאם לכך, דעת התביעה הייתה כי אין לסטות ממתחם העונש שייקבע בשל שיקולי שיקום.

ב"כ המאשימה פירטה כי הענישה בעבירות השוד רחבה, אך המכנה המשותף בפסיקה הוא החומרה בה רואה בית המשפט עבירה זו. ב"כ המאשימה הפנתה לשורה של פסקי דין הרלוונטים לטעמה לעניינו.

לנוכח האמור, ובשים לב לכלל נסיבות העבירה של הנאשם, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונשי הנע בין 4.5-5 שנות מאסר לריצוי בפועל. לטעמה, בשים לב לנסיבותיו של הנאשם וכן לעברו הפלילי יש להשית עליו עונש ברף הבינוני של המתחם, בנוסף למאסר מותנה ארוך, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם אף הוא הפנה לפסיקה מגוונת, כאשר ממנה עולה, לטעמו, כי באירועים כגון זה, מתחם העונש ההולם מתחיל ב-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, גם אם אין זו עתירתו במקרה דנן.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע ספונטני וקצר ללא תכנון מוקדם, ללא תחכום, אשר למרבה המזל לא גרם לנזק למתלונן, שלא נזקק לטיפול רפואי. על כן, סבר הסנגור כי מדובר באירוע ברף חומרה נמוך.

מאידך גיסא, הדגיש הסנגור את התמודדותו של הנאשם עם התמכרות לסמים ועם מחלת נפש. אומנם הנאשם הועמד לדין מספר פעמים כאשר היה בגיל נערות, אך כבר אז נקבע כי אינו כשיר לעמוד לדין בשל אותה מחלת נפש. מכל מקום עברו הפלילי, גם אם אינו נקי, אינו מכביד. עוד הפנה הסנגור את העובדה כי הנאשם התקבל לכפר טיפולי לצורך גמילה, עקב רצונו להשתלב בטיפול שיסייע לו. בנוסף ביקש הסנגור להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם ובסביבתו המשפחתית התומכת.

לבסוף, ציין הסנגור כי הנאשם הודה במיוחס לו מיד עם תיקון כתב האישום, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לנוכח כלל האמור, ובשים לב לאורך מעצרו של הנאשם עד כה, עתר הסנגור למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, ובהתאם להסתפק בימי מעצרו כמאסר בפועל.

הנאשם בדברו האחרון, הביע צער על אשר אירע וציין כי מדובר במעשה שאינו אופייני לו ושנבע רק ממצוקתו. דיון והכרעה

הערכים החברתיים המוגנים

עבירת שוד, דוגמת זו נעברה בעניינו, פוגעת באופן קשה בערך חברתי בסיסי ביותר, זכותו של כל אדם להתהלך ברחובה של עיר בביטחון, מבלי שיפגע בגופו או ברכושו. יתרה מזו, גלום בה מעצם טבעה פוטנציאל להידרדרות ל אלימות קשה, ולפגיעות גופניות קשות עד קטלניות. לבסוף, השלכותיה אינן מצטמצמות לקורבן הספציפי, אלא משליכות על תחושת הביטחון של הציבור כולו.

כך נקבע לדוגמא בעניין אזולאי:

"... עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת." (ע"פ 5541/11 אזולאי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 13.12.2012)).

ברוח דברים אלה, לאחרונה נזדמן לי לקבוע:

"ואכן, הן במישור הכללי-תאורתי והן במישור הפרטני-מעשי, זו פוגעת ופגעה באופן קשה בערך חברתי בסיסי ביותר, זכותו של כל אדם להתהלך ברחובה של עיר בביטחון כי לא יפגע גופו או רכושו. יתרה מזו, עבירת שוד פוגעת בקניינו של האדם ולעתים אף בגופו, והיא מערערת את שלום הציבור ותחושת ביטחונו." (ת"פ 59277-01-24 מדינת ישראל נ' טשייב, (פורסם בנבו, 24.07.2024)).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בעניינו, מתקיימות נסיבות המצביעות על חומרות מעשיו של הנאשם.

בראש ובראשונה העובדה כי הנאשם לא בחל בהפעלת אלימות כלפי המתלונן, כאשר היכה אותו בשתי הזדמנויות בפניו.

הנאשם לא נרתע מלבצע את העבירה ברחובה של עיר, בשעות הערב המוקדמות, ככל הנראה תוך ניצול העובדה שהמתלונן התהלך לבדו.

עוד יש לזכור כי למתלונן נגרמו כאבי גוף גם אם לא חמורים, ואף נזק נפשי מסוים, כפי שעלה מהצהרתו. בעניין זה כבר נפסק:

"...באופן כללי יותר, עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר (עובדה שמתבטאת כמובן במדיניות הענישה ביחס אליהם)" עניין אזולאי הנ"ל.

יתרה מזו, הפגיעה המיוחדת הטמונה בגניבת טלפון נייד, לו מקום מרכזי בחי היום יום של כולנו, הוכרה זה מכבר בפסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 8627/14 דבראש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.07.2015) וראו גם ע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' מני (פורסם בנבו, 18.04.2019)).

בנוסף, נדרש לתת את הדעת גם לנזק הכספי שנגרם למתלונן.

קלות ביצוע העבירה ונפוצותה אף הם מהווים נסיבה לחומרה. יפים בעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בעניין פלוני:

"למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ... לתופעה שניתן להגדירה כ'מכת מדינה', כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין ... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובביטחונם של הציבור בכללותו' (ע"פ 588/13 פלוגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.08.2013) וראו גם ע"פ 2031/23 בסטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.04.2024)).

לצד האמור, לא קדם לביצוע העבירה תכנון. זאת ועוד, העבירה בוצעה על רקע מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם, כחלק מהתקלות מקרית בינו לבין המתלונן.

מבלי להמעיט מהפגיעה במתלונן ומהסיכון שנשקף מהעבירה, למרבה המזל לא נגרמה בעתה פגיעה פיזית משמעותית.

הענישה הנוהגת וקביעת מתחמי הענישה

מעיון בפסיקה אליה הפנו הצדדים וכן בפסיקה נוספת, עולה כי עבירת השוד טומנת בחובה קשת רחבה של מעשים, ובהתאם לכך אף טווח עונשי רחב. לאור זאת, נקבע זה מכבר כי "ככל שעסקינן בעבירות דוגמת עבירת השוד, בה ניתן להצביע על מדרג של חומרה, עלינו לזהות את מתחם הענישה הראוי לקבוצות מעשים הדומים בנסיבותיהם" (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.04.2013)).

בהתאם לכך, באותו עניין נפסק כי:

"...מתחם הענישה הראוי לעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות, קרי, בוצעו באופן "ספונטאני", ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, תוך שלנפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, עומד על תקופה של 6 חודשי מאסר לבין 2 שנות מאסר." (ההדגשה אינה במקור).

סבורני כי מתחם עונשי זה הוא המתחם הראוי אף בענייננו, בו הורשע הנאשם בעבירת שוד בחלופה המקלה יותר, מבלי שמתקיימות נסיבות מחמירות (וראו גם ע"פ 3879/12 פלוגי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.01.2013), ע"פ 5942/13 מג'ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.02.2014) ע"פ 7238/22 עמאש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.12.2022), ת"פ 30669-06-16 מדינת ישראל נ' קוזולב (פורסם בנבו, 06.12.2016), ת"פ 18793-11-23 מדינת ישראל נ' נמארנה (פורסם בנבו, 10.09.2024) ת"פ 69004-03-24 מדינת ישראל נ' אנטלינוב (פורסם בנבו, 03.11.2024) וכן עניין טשייב הנ"ל).

לאור האמור, בגין העבירה בה הורשע הנאשם, יש לקבוע מתחם עונשי הנע בין 6-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, וכן קנס ופיצוי למתלונן.

נסיבותיו האישיות של הנאשם

על רקע הראיות והטיעונים לעונש עליהם עמדנו, סבורני כי מסגרת גזירת הדין במקרה דנן יש מקום לתת משקל מכריע לנסיבותיו של הנאשם.

כפי שהובהר, הנאשם סובל זה מכבר ממצב נפשי מורכב, עד כדי כך שבשורה של הליכים מתקופת קטינותו נקבע כי לא היה כשיר לעמוד לדין. עוד עלה כי הנאשם אושפז מספר פעמים על רקע מצבו הנפשי, כאשר הוא מאובחן כסובל מתחלואה כפולה.

על אף האמור, נראה כי הנאשם ניסה להתמודד עם מצבו, בסיוע אקטיבי של משפחתו, וכי נחל הצלחות, לצד כישלונות. נראה על כן כי קיים סיכוי שהנאשם יצליח להיחלץ ממעגל הסמים, ובכך אף יצטמצם משמעותית סיכוי הרצידיזם.

אמו של הנאשם תיארה את הנסיבות האופפות את העבירה, ומוכן אני להניח כי זו בוצעה עת היה הנאשם במצב נפשי קשה ביותר, על רקע חזרתו לצריכת סמים. כיום הנאשם מעיד על עצמו כי אינו עושה שימוש בסמים וכי מצבו הנפשי הוטב משמעותית בעת מעצרו. הוא אף התקבל למסגרת לגמילה, גם אם לא ברור לי אם אפשרות זו עדיין קיימת בחלוף כחמישה חודשים ממועד קבלתו.

עוד יש להתחשב בעורף המשפחתי התומך של הנאשם, ממנו ניתן היה להתרשם בעת הדיון. בנוסף יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירה, אשר יש בה משום קבלת אחריות ואף חיסכון בזמן שיפוטי. לצד נסיבות כבדות משקל אלה, עומדת לחובת הנאשם הרשעתו הקודמת בעבירות תקיפה, איומים והיזק לרכוש במזיד, העשויה ללמד על פוטנציאל לסיכון שהנאשם יחזור לסורו.

בדומה, העובדה כי הנאשם חזר למעגל הסמים, וכן דברי עורכת הדו"ח הסוציאלית הפרטי, לפיהם הקשר עם הנאשם נפסק משום שבאותה עת לא עמדו לו הכוחות הנדרשים להיגמל, מעיבים במידה מסוימת על התקווה כי הנאשם יצליח לחזור לחיים נורמטיביים לאורך זמן, ומעוררים את החשש כי הוא עלול לשוב ולבצע עבירות בעלות מסוכנות לציבור. לנוכח כלל האמור, גם בהינתן החששות האמורים להישנות התנהגות עבריינית, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, והפגיעה במתלונן, אני מוצא לתת משקל נכבד לנסיבות האישיות והנפשיות של הנאשם, ולאפשרות כי יטיב את דרכיו וחיויו.

לאור זאת, גם אם לא מצאתי לחרוג ממתחם הענישה לצורכי שיקום, שכן לא הונחה בפניי תוכנית שיקומית של ממש, אני סבור כי יש להציב את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, גם אם לא ברף הנמוך ביותר. כל זאת כאשר תוטל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, אשר אני תקווה שתשמש לו תמרור אזהרה וכן קנס ופיצוי למתלונן, שימחישו לו את הפסול שבמעשיו באופן נוסף.

סוף דבר

- הנאשם הורשע כאמור בעבירת שוד, אשר פגיעתה בפרט ובציבור מובהקת. עבירת השוד בה הורשע אינה נעדרת חומרה, הן בשל האלימות שהופעלה והנזק הכספי שנגרם והן לאור פוטנציאל הנזק האינהרנטי לעבירה. עוד יש להתחשב בעובדה כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק.
- מאידך גיסא, קיימות במקרה זה נסיבות מקלות כפי שפורטו, בראשן היעדר תכנון, הנזק הפיזי המוגבל ביותר שנגרם וכן נסיבותיו הנפשיות והאישיות של הנאשם.
- על רקע כלל האמור, ובשים לב להודאת הנאשם באשמה, הנני גוזר עליו את העונשים הבאים:
- א. 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מיום מעצרו בתיק זה (19.03.2024).
- ב. 12 חודשי מאסר מותנים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה לפי סעיף 402 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או כל עבירה שיש בה שליחת יד ברכוש הזולת המלווה באלימות.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד ליום שחרורו וכתנאי לו. לא ישלם הנאשם קנס זה יעצר לתקופה נוספת של חודש ימים.
- ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ שישולם עד ליום 01.04.2025, למתלון מר איתן מיכלסון, ת.ז. 207479429, עד התביעה מספר 1 בכתב האישום המתוקן.
- אשר לאופן תשלום הקנס והפיצוי שנפסקו לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל.
- תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:
1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
2. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, י' כסלו תשפ"ה, 11 דצמבר 2024, בפומבי, במעמד הנאשם, בא כוחו וב"כ המאשימה.